

[Alfred Jensen.]

løshedsperioden, når det drejer sig om en så udstrakt periode som tre måneder.

Finansministeren (H. C. Hansen): Der må være tale om en rimelig fortolkning fra skattevæsenets side, men forsøg på at opstille sådanne almindelige betragtninger, som det ærede medlem var inde på nu, kan næppe have noget sagligt formål, de må være baggrundsdannende for en eller anden bestemt hensigt.

Første næstformand (Arnth Jensen): Det ærede medlem hr. Alfred Jensen har ordet for en kort bemærkning.

Alfred Jensen: Jeg kan forstå, at ministrens spørgsmål til mig skal dække over hans tilbagemøg. Han vil ikke gå ind på tanken om at give almindelig skattefrihed i arbejdsløshedsperioder for dem, der kun har arbejdsløshedsunderstøttelsen at leve af.

Finansministeren (H. C. Hansen): Det ærede medlem kan ganske roligt henholde sig til, hvad jeg har sagt, og hvis det ærede medlem skulle få lyst til at læse det for at få klaret sine begreber, kan han læse det fortryk, der tidligere er talt om i dag.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Kai Jensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 15 medlemmer.

Alfred Jensen: Jeg tillader mig at foreslå, at lovforslaget henvises til et udvalg på 16 medlemmer.

Kai Jensens forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 15 medlemmer vedtoges med 80 stemmer mod 4.

Dermed bortfaldt *Alfred Jensens forslag om at henvise lovforslaget til et udvalg på 16 medlemmer.*

Den næste sag på dagsordenen var:

Eneste behandling af forslag til beslutning af folketinget (af Alfred Jensen m. fl.) [om nedsættelse af indeværende års personlige skatter].

(Forslaget til beslutning findes i tillæg A. sp. 2983).

Sagen sattes til forhandling.

Alfred Jensen: Det virker noget bagvendt, at vi efter en to dages debat om skatteudskrivningen næste år skal til at diskutere et forslag om skatenedsættelse for indeværende år. Det er jo også noget ejendommeligt, at det sker på et så sent tidspunkt af dagen, men skylden for, at det sker på den måde, er ikke vor. Vi har i god tid stillet forslag om at få skatten for indeværende år nedsat. Det skete allerede den 13. oktober, og vi har altså haft god tid til at behandle forslaget, og vi har også haft lejlighed til at få det behandlet på et mere bejligt tidspunkt af dagen. Jeg erindrer om, at der i disse fire måneder har været uger, da vi faktisk ikke har holdt flere møder, end man holder i den anden ende af huset, i landstinget, og det vil altså sige, at muligheder har været tilstede for en tidligere behandling af forslaget. Jeg skal imidlertid på grund af det sene tidspunkt på dagen — ikke skatteåret — indskrænke mig til ganske kort at motivere vort forslag til beslutning.

Baggrunden for vort forslag er den uforholdsmæssigt stærke stigning i beskatningen af de små og mellemste indtægter. Denne stigning kan skyldes to forhold, for det første den forhøjelse af skatteskalaens takster, der gennemførtes i samlingen 1939—1940. Den var højst for de laveste satser, en 200—300 pct., og 100 pct. for de mellemste indtægter; de allerstørste fik ikke nær så stor en stigning. For det andet kan stigningen af skatten skyldes den stærke stigning, som indtægterne har fået, uden at der egentlig er tale om et, som finansministeren sagde i sin forelæggelsestale om udskrivningsloven, højere levestandard eller om øget skatteevne. Hertil kommer så den kommunale udskrivning af skatten. Alt for mange kommuner har ikke taget hensyn til den ændring i indtægternes værdi, som er sket under besættelsen; man kører videre med de gamle ligningsskalaer og har i mangfoldige tilfælde opkrævet langt mere i skat, end kommunens drift egentlig krævede; man har i vid udstrækning overbudgetteret regnskaberne. Alt dette har medført, at adskillige hundrede tusinde mennesker her i landet, som før krigen ikke betalte 5 pct. af deres indkomst i skat, men betydeligt mindre, nu er kommet til at betale mellem 5 og 10 pct. af deres indkomster i skat.

Jeg har i den foregående debat givet udtryk for vor opfattelse af skattens indflydelse på pristallet og kan i og for sig hen-